

CRÍTICA DE MÚSICA

Esteban Linés

‘Progres’ imprescindibles

Escriu Àlex Gómez-Font, en les útils i aclaridores notes que acompanyen aquest doble àlbum tan entranyable com imprescindible, que el “moviment del rock progressiu a Barcelona és una referència ineludible per al desenvolupament de la música a tot Espanya i que va passar entre els anys 1969 i el 1972, podent prorrogar-lo fins al 1973, quan apareix la sala Zeleste”. D’aquell període musicalment tan ric i molt sovint ignorat o obviat, sorgeixen alguns d’aquests brots verds que van donar entitat cultural i cívica a la Barcelona, Catalunya i Espanya asfíxiades en el tardofranquisme.

En aquesta recopilació elaborada pel mateix Gómez-Font sorgeixen les sorpreses, els records i, so-

Varis autors

BARCELONA PROGRESSIVA
ROCK-POP-JAZZ/★★★★
PICAP

bretot, les evidències: aquesta Barcelona *progressiva* de què parla el títol del disc sorgeix quaranta anys més tard com l’origen musical de modes i tendències plenament actuals. Escoltar els sons elaborats per tres grups emblemàtics com Màquina!, Om i Tapiman porta a la conclusió que, en efecte, Barcelona i el seu *hinterland* eren un formiguer de creativitat musical.

Però més enllà d’aquestes referències esmentades (desconegudes per l’aficionat de trenta anys en avall), aquest lloable esforç dis-

cogràfic permet l’acostament, si no el descobriment, de noms com Vértice (on Max Sunyer tocava la guitarra), Estratagema 1 (efímer projecte amb Enric Herrera o Isidor Marí), Pau Riba (a la foto-

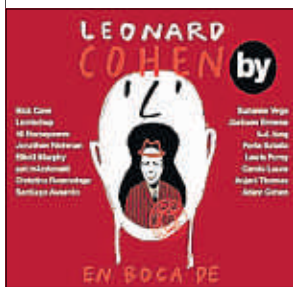
grafia) o Crac, també tan efímer. Com en totes les obres d’aquesta ambició cronològica i temàtica, les absències poden ser inevitables, però no tan injustificables com la de Música Dispersa. ●

Ladytron

GRAVITY THE SEDUCER
POP/★
NETTWERK

■ Al nou material que el quartet de Liverpool treu a la llum després d’aquell sexi *Velocifero* que va entusiasmar la seva particular canalla fa quatre temporades, les mancances treuen el cap d’una manera ostensible. Suposadament a mig camí d’una mica de new wave i els ritmes electrònics, la graciosa pirotècnia d’antany es transmuta en una fórmula pesada: veus irritants (especialment la de Mira Aroyo), plans *beats* percussors i un barroquisme de sintetitzadors sense rumb ni gràcia.

Diversos intèrprets

EN BOCA DE LEONARD COHEN
ROCK-CANÇÓ/★★
DISCMEDEI

■ Un homenatge més de Alberto Manzano a l’obra del seu il·limitadament admirat Leonard Cohen. Bé. Però també una obra amb un interès relatiu per al seguidor del canadenc, ja que n’inclou només dos talls inèdits: una versió que fa dormir de *Fire* de Lewis Furey, i un *cover* de *First we take Manhattan* d’un Pat MacDonald en hores baixes. La resta es nodreix de l’àlbum *According to Leonard Cohen* (produït pel mateix Manzano fa quatre anys) i talls ja coneguts de Nick Cave o Lambchop.

Wye Oak

CIVILIAN
ROCK-FOLK/★★★★
CITY SLANG

■ Tot i que aquest duo prové de Baltimore, poc té a veure la seva música amb la ciutat que va il·luminar Edgar Allan Poe, va ambientar *The wire* o, ara mateix, allotja una de les escenes de rap més desafiantment urbanes. Jenn Wasner i Andy Stack fan un rock-folk *indie* tan ben teixit com interpretat amb entrega continguda. Es tracta més aviat d’un magnífic *alt pop*: l’actitud els acosta a Anna Calvi i James Blake, i el so els emparenta amb algun àlbum de The Cure o, sobretot, My Bloody Valentine.

Susana Sheiman & Ignasi Terraza Trio

SWING APPEAL
JAZZ VOCAL/★★★★
SWIT RECORDS

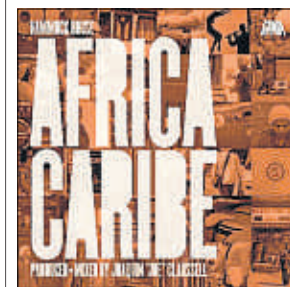
■ La madrilenya Susana Sheiman és una de les veus més sòlides i versàtils del panorama jazzístic espanyol, com abans ho podria haver estat del soul o el funk. El reflex material de la seva col·laboració prolongada amb el pianista Terraza és una selecció intencionada d’estàndards (excepte la mateixa *Emotional dance*) on abocar el profund swing que amara el projecte. Emprems de Fitzgerald, Vaughn o Horne ressonen en una artista brillant i generosa com respectuosa amb el cànon.

Leszek Mozdzer

KOMEDA
JAZZ/★★★★
ACT

■ La discogràfica alemanya ACT s’està dedicant al llarg dels darrers temps a introduir entre els aficionats al jazz una nova generació de pianistes europeus més aviat clàssics. És el cas de l’excel·lent intèrpret polonès, que va descobrir el jazz en una joventut acabada d’estrenar. Aquí ret homenatge al genial –i prematurament mort– Krzysztof Komedja, del qual rellegeix vuit peces, entre les quals un fragment de la banda sonora de *La llavor del diable*, dirigida, esclar, pel també polonès Roman Polanski.

Joaquín ‘Joe’ Claussell

HAMMOCK HOUSE:
AFRICA CARIBE
LATIN JAZZ-CUBÀ/★★★★
FANIA

■ És un contingut i alhora un maridatge audaç entre el vell i el nou, Joaquín Claussell produeix i *remix*ja nou abrasadores glòries conservades a l’ampli catàleg del segell Fania. Concebuda com un viatge sonor des de la mare Africa fins a l’estació final de Nova York passant pel Carib, Joe Claussell tracta cadascuna de les peces (interpretades originalment per Mongo Santamaria, Eddie Palmieri o la sufocant *Me voy ahora* d’Ismael Miranda) com el que són: prodigis del ritme i l’hedonisme.

ELS CONCERTS DE LA SETMANA

Un tot terreny del house i el dance

■ L’estiu passat la barcelonina sala Opium Mar va acollir aproximadament durant aquestes mateixes dates una petita constel·lació de dj de l’escena internacional. Ara està repetint l’experiència repartint-la al llarg de tot el mes, tot i que manté –o supera– el llistó qualitatiu. En aquesta ocasió, l’encarregat d’omplir la sessió de *vibes* és el dj i productor suec Eric Prydz (1976), una referència de l’escena house i dance establert a Londres, i que és ràpida-

Eric Prydz
24 AGOST. 23.45 HORES.
OPIUM MAR. BARCELONA
25 EUROS

ment reconeixible per l’aficionat per haver donat vida a singles tan coneguts com *Call on me*, *Proper education*, *Pjanoo* o *Niton* (*The reason*). Tanmateix, el crèdit més important al circuit l’hi atorga una gran adaptabilitat a gairebé qualsevol gènere (techo, dub, electre house, progressive). Fa poc, per fi, ha publicat el primer disc, *Pryda*, la culminació d’un somni en el qual havia estat treballant durant els últims cinc anys. ●

AVUI. IKU TRIO. Bar Elèctric, 21 h. **ORQUESTRA SANT CELONI.** Heliogàbal, 23 h. **TOM JONES.** Festival Cap Roig (Calella de Palafrugell), 22 h. **SERGIO VALOR + DAVIDLOST.** Moog, 24 h. **REEBOT + PACO OSUNA.** Row14 (Viladecans), 6.30 h. **JUAN MANUEL MORA & ALBERTO FERNÁNDEZ.** Palau de la Música (Sala de Cambra), 18.30, 19.30 i 20.30 h. **LE PETIT RAMON.** Oratori Sant Felip Neri (Gràcia), 22.30 h. **DILLUNS. MÚ & SASHA AGRANOV.** Palau de la Música (Sala de Cambra), 18.30, 19.30 i 20.30 h. **DIMARTS. GONZALO DEL VAL TRIO.** Jamboree, 21 i 23 h. **TITLE FIGHT.** Moog, 21.30 h

PISU + COMPÛTAH... Moog, 24 h. **NEXUS PIANO DUO.** Palau de la Música (Sala de Cambra), 18.30, 19.30 i 20.30 h. **DIMECRES. SUSANA SHEIMAN & IGNASI TERRAZA TRIO.** Jamboree, 21 i 23 h. **SANDWELL DISTRICT ‘AKA REGIS & FUNCTION’.** Moog, 24 h. **CARLA PIRES.** CaixaForum, 20 i 22 h. **OUT OF NOWHERE.** Bel-luna, 22.30 h. **DIJOUS. SARA SERPA QUINTET.** Jamboree, 21 i 23 h. **SABINE VAN WAESBERGHE & RAMON ESCALÉ.** Palau de la Música (Sala de Cambra), 18.30, 19.30 i 20.30 h. **DIVENDRES. ELISABET RASPALL QUARTET & CHRIS**

CHEEK. Jamboree, 21 i 23 h. **GREEN DRAGONFLY + SHAKTI I&I + LAST FLIGHT TO CHICAGO.** Q-tres, 22 h. **XOU LEE TA.** Sidecar, 0.30 h. **FRANK DREBIN + NORDBERG DJ + VINCENT LUDWIG.** Sala BeCool, 1 hores. **DISSABTE. JEFF BALLARD TRIO & LIONEL LOUEKE & MIGUEL ZENÓN.** Jamboree, 21 i 23 h. **REEK + EXEKUTION.** Q-tres, 22 h. **MICHAEL MAYER.** Apolo, 0.30 h. **CLARA LUNA & XAVIER MAURETA.** La Pedrera, 20.30 h. **DANI PÉREZ QUINTET.** Bel-luna, 23.30 h. **CONSOL GRAU, MONTSERRAT CARLES & AKIKO NOMOTO.** Palau de la Música (Sala de Cambra), 18.30, 19.30 i 20.30 h.